

Kungens lilla piga säger upp sig

Tänk vad bra vi har det. Att barn som föds med sämre förutsättningar än andra

har rätt till allt stöd de kan behöva för att kunna utvecklas till självständiga och fullvärdiga medborgare. Att föräldrarna till de här barnen får avlastning och hjälp att ordna livet så att de kan vara föräldrar som alla andra och leva sina liv fullt ut. Vi ska verkligen vara glada att vi lever i Kungadömet Sverige som tar så väl hand om oss alla.

Hmmm, det är något som klingar falskt. Jag kommer att tänka på visan om Kungens Lilla Piga. Hon som bodde i det stora, fina slottet. Hon knogade på från tidig morgon till sen kväll. Hon putsar kungens krona, hon niger vackert och lär lilla prinsen gå. Hon ska sopa, städa, skura, bära, damma. Men vad hon än råkar ut för så är hon så glad och trallar och sjunger för kungens lilla piga har ett strålande humör.

Men vem f*n vill vara kungens lilla piga? Inte jag i alla fall. Men jag känner mig som henne ganska ofta. Jag är den som hela tiden måste sopa upp efter andra. Som måste se till att livet i slottet går vidare trots att alla andra som jobbar där skiter i att göra det de ska. För de vet att den lilla pigan alltid finns där och sopar upp efter dem. Det händer ju ingenting om de inte tar sitt ansvar. Och pigan – ja hon ska ju vara så glad att hon får jobba i slottet hos den snälla kungen och drottningen så hon ska tralla på vad som än händer.

När skolbussen inte kommer på morgonen – ja då är det ju aldrig någons fel. Aldrig någon som tar ansvar för att mitt barn inte kommer till skolan. Då är det jag, den lilla pigan, som får se till att hitta en lösning och lugna en ledsen och uppriven unge som inte fattar varför han inte får komma iväg.

När ett barn som inte kan sova natt efter natt, år efter år, inte beviljas assistans för att familjen ska få en dräglig tillvaro, då är det den lilla pigan i familjen som får trösta, bära, lugna och sjunga sig nätterna igenom. Försäkringskassan behöver inte ta något ansvar för vad ett avslag innebär i praktiken. Behöver inte se pigan när hon springer runt i slottet natt efter natt.

När dagis eller skolan inte klarar av att ta hand om en elev med särskilda behov, då är det en liten piga som får ringa, skriva, bråka och vara jobbig för att det kanske ska bli något bättre. Det är pigan som måste vara påläst, kunna lagen, kunna argumentera och hålla ut år efter år. Trots att pigan inte alls har vare sig lön eller befattning som gör att hon ska ta ansvar för att det hela fungerar. Men alla andra vet ju att inget händer även om man missköter sitt jobb och bryter mot lagar och FN-konventioner.

När barn och ungdomar med komplicerade medicinska behov bollas runt runt mellan olika specialister som bara ser sin lilla del av kroppen, då är det en liten piga som finns där och tar ansvar för helheten. Som är projektledare, doktor, sjukgymnast, logoped och medicinskt ansvarig sjuksköterska. Och som hela tiden måste ta fram sitt strålande humör för att få med alla på tåget. Trots att det egentligen är andras ansvar. Men vem bryr sig då de vet att den lilla pigan finns där för att städa upp.

Ja, vem vill vara kungens lilla piga? Förmodligen ingen, men vi är många som har det jobbet i det stora slottet Sverige i dag. Vi syns inte, men utan oss skulle inget fungera.

Men i stället för att få uppskattning för att vi gör det här obetalda, tunga och ansvarsfulla jobbet så möts vi med skepsis och tystnad. Ve den som klagar. Ve den som inte är tacksam för att vi har det så bra.

Jag tycker att alla pigor ska göra uppror. Vi ska resa oss upp och med stark röst skrika

»Vi säger upp oss.«

»Vi tycker inte att det stora slottet är en bra arbetsplats.«

»Kungen är en slavdrivare och vi lever i en illusion av att allt är så fint och tillrättat!«

För nu är alla snälla små pigor förbannade. Nu har vi trallat färdigt.